

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

derek ḥayim

Horovits, Yeshayah

zolqiew, 1802

רומא תשרפ

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11744](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11744)

פרשת שריה אמור לט

דמסכנ' ודאנסי ביתי כמה דמתמר :

פרשת אמור

מן

המקדש לא ילא כל אדם יעשה א"ע עבד לר' לקדש עצמו
בכל הקדושות להיות כמו כ"ב לעבוד עבודה הפנימית
יהצודד במקום ההצודדות וכל אדם לא יהי צאהל הזה וידבק
א"ע בהס"י ומן המקדש לא ילא ויראה שלא יהי בו שום מום
עבירה כי אדם כי יקריב תבס כתיב וסוף צעמו קרבן לל כמ"ס
ונפש כי תקריב ע"כ מום לא יהי בו ומו קדוש הוא לר' :
ואח בנו לא תבטו ביום אחד * אמרו בזהר למס אס
מטוב לער ועגמת נפש של כזהמה נחטב כל אחד בבית
מיוחד או זה עתה ולאחר כך השנית * אבל הענין הוא שישראל
הם בני רחמיים ובמדת אדם מודד מודדין לו ואם יתספק האדם
להיות אכזר בענין זה יעורר עליו דין אכזרי מלמעלה ח"ו לכן
הזהירה התורה בזה :

מועדי

ר' אשר הקראו מוחס מקראי קודש אלה הם מועדי *
כלומר טההם מקדשים את המועדים לטמוח בהם לטס
ר' ולהיות הסעודה כמטעמי ילחק לעורר הרוחניות לדבקות הס"י
ולכנגח הורתו הקדוש ואז הם מקראי קודש אומר הס"י הלה הם
מועדי * אמנם העוסי' תגים וטשים וטמחים למלאות צמנס קיא
לועס בלי מקום עליהם נאמר מועדיכם שגתם נפשי וכבר התרכק
בזה בהלכות מועדים שלי :

בבל

ועס נחבאר בבל הע' לה כי מה שפירשתי בענין שמחת י"ט
הכל הולך אל מקום אחד והוא סיהי אדם
משמח בו שמחה של מלוח שום יטיס בר' לטס ל' צגוף ונפש יחדיו
והי המיס לזכור חסדיו של הקצ"ס צטירוח וצחצחות * ובעשותינו
המלות על זה הדרך מתענגה הנפש הענוג גדול וצאוהם טעם
אפילו דברים הנופניים שהם המאכל והמבחה וההעמוגים האחרים
כולם חוזרים רוחניים והם עבודה טטס * ואם ח"ו אינו כן אלא
ס' אדם מחכוין להנאת גופו ואינו עובד לטס יתעלה העבודת
בראי אינן מועדים ומקראי קודש * וע"ז ארז"ל אלה הם מועדי
בזמן טההם עושים המלות ומקדשין המועדות באכיפת העס בבתי
כנסיות דהיינו מקראי קודש דכתיב על מקראיה ומהלליה ומבטתי

ורן אותן
סמלו היש
(גזירת
עונש נפש
כער מקד
עד בקרי
מ מקרא
הטעם כי
קודש
כר"א
לס אחר
תעלמי
ולת טכיר
יהי' הוא
ס
הו סלקין
הו דאנסי
פל סהוא
נקי מני
ר' אבא
גטיר הוא
ס מסכנ'
מעבדותי
ל פקדונך
הוא בעי
דנפט'
ך אפקיד
ידי בחר
ליו השמש
בלטא בים
זמן דפגם
הטעם *
הו נפשא
ס

פרשת שלה אמור

לכם ועוסקים בחורה אלה הם מועדי ואם לאו אינן מועדי א
מועדיכם * וכמו שהטיב ר' עקיבא לאותו מין שאמר לו מה א
עושין עתה מועדים ואלא כחייב חדשיכם ומועדיכם שגאה נפשי
א"ל מי כתיב חדשי ומועדי שגאה נפשי * חדשיכם ומועדיכם בה
בזמן שמחם מכוונים להנאת גופיכם בלבד הם שנואים אבל ל
הם געבודתו אינם שנואים ואינם עלי לטורח אלא אהובים וחביב
בדאיתא ברבם * לשון ספר המועד אע"פ שחייב אדם לא
בהם ולשקות * אל יאכל יותר מדאי ואל ישתה עד שיסתכר על
ישתכר והפוך לדעת אחרת ויהפך לו העונג ללעג ועל אלו וכיון
בהם אמר הנביא ישעי' בחגים ובמועדי' אעלים עיני מהם וכה
חדשיכם ומועדיכם שגאה נפשי וגומר וכתיב וזריתי פרה על פני
פרש חגיבם * וארו"ל אלו בני אדם שאוכלין ושוחין ומסתכר
יותר מדאי בהבורים שמענגין שבחות וי"ט אלא לריך לענג שבחו
וי"ט כהוגן וישתדל ללמוד תורה בשבחות וי"ט ולא ישב בט
בדגריסין תגיא ר' אליעזר אומר אין לו לאדם ב"ט אלא אוב
ושותה או יושב ושוגם ר"י אומר חלקיהו חליו לאכילה ושחיה וחל
לכ"ה וכו' ומה ג' ליוחס החורה ושמת בחגיך ודרשו רז"ל אין שמת
אלא בבשר ויין * וכתיב במלות המועדים וזבחת שלמים ואכלת
שם אין כוונתם אל מילוי הכרם ולהנאת החיך ח"ו רק שיאכל
וישתה כדי שיטיב לבו בחורה * כי בסחוק סכחות הגופניות
יתחזק סכחות הנפשיות * כמ"ם שבחיי גבי מקעמים של ילת
ובפרשת יתרו גבי סעודת אהרן וזקני ישראל * ולא כמו שעושים
מקלח השמונים בחגים ובמועדים הולכין לרעות א"ע במרעם טוב
ושמן האוכלי' למעדני' וישחו וישכרו סעודת מריעות תכלית כוונת
למסוך ציין אה צפרס להחענג בחענג הגופניות גם בלא דעת
נפש כלל ובט"ב לכם ציין יתרושעו אף ישירו שיר של פגעים
ושוחקים במיני שחוק וטיולים בדרך הגוים בחגיהם שגאמר אל
השמת ישראל אל גיל צעמים כדאיתא בפ"ק דגיטין אלא יהיה
בשמחת המועדים עלמן : וזה טעם איסור מלאכה במועדים כג
שלא יהי טריד במלאכתו וישכת הדביקות בהש"י כי המועדים
מקודשים ובהם יוסף הדביקות בהש"י יתברך ואו הם מועדי ד' :

כי

פרע
ימוד אח
ללמוד מו
ארור כען
ההטיל זה
לם חלקים
נו עוסק צ
חיי
אש
הוא אהי
הני תרין יו
אינן חרי
כיל ואשקי
די אכלת
סכנת ער
יה לאורח
תעביר ע
ם ובעא ק
אה הסוא
המא לאח
מיכל א"ר
קפטירי
שלהבת
כותיה בג
אילנא וח
חייא השת
ואוריכו
(גחלח ע)
דהשתא י
נשא : א
צא וירד
(צא סש)

פרשת שר'ה בהר טוואלה עלי'ר

ימוך אחיך וגומר סמיכת הפרשה עיין ברש"י * ומוה יש
 ללמוד מוסר * לעולם בהם תעבודו ובאחיך וגומר * הסוד
 ארור כנען אשר גילה ערוח אביו והוא מארור הנחם שבא על
 ה' והטיל זוהמא * אמנם אחיך הוא ישראל והם נקראים שנעשה
 להם אלקים * אך אחיך שאינו עושה כאחיך שהוא עם הארץ
 ונו עוסק במלות קריגן ובאחיך למעלה לעולם בהם תעבודו
 ובאחיך ג"כ :

(איתא בזכר הקדוש בדף ק"י ע"ב

ב חייא ור' יוסי סו' אזלי באר'ח פגעו בהוא טורא *
 אשכחו תרי גברי דהוו אזלי * אדהכי חמו חד בר נש
 אמר לון במטו מנייכו הבו לי מזוגא פתא דנהמא
 הכי תרין יומין דתעינא במדבר' ולא אכלני מירי * אשתמיטת
 אינין תרי גברי ואפיק מזוני דאיהו אייתי לאורחא ויהיב ליה
 כביל ואסקי ליה * אמר ליה חבריה מה תעביד מן מזוגא דהא
 די אכלנא א"ל וסא עלי דידך אנא אזיל * יתיב גביה סהוא
 סכנא עד דאכל כל מה דהוה גביה וההוא נהמא דאשתאר יהב
 לה לאורחא ואזיל ליה : א"ר חייא לא צעא קב"ס דמלה דא
 תעביד על ידן * אמר ר' יוסי דילמא דינא אחנור על ההוא בר
 וצעא קב"ס לזמנא קמיה האי בגין לשצבא ליה * עד דהוו אזלי
 אה סהוא גברא באר'חא * א"ל חבריה ולא אמינא לך דלא חתן
 המא לאחרא * אמר ר' חייא לרבי יוסי הא עזוגא גבן ניהב ליה
 מיכל א"ר יוסי הצעי למיפק מני' זכות' ניזיל ונחמי דהא ודאי
 בקפטידי דדא פירוש (בלורח פנים של זה) טפסא דמוהא אחאחיד
 שלהבת של המוח ותיקפו נאחו באדם הזה) וצעא קב"ס לזמנא
 כותיה בגין לשיביה * אדהכי יתיב ההוא בר נש ונאים חחות חד
 אילנא וחבריה אתרחיק מניה ויתיב בדרך אחרא : א"ר יוסי לרבי
 חייא השתא ניתיב ונחמי דודאי צעי קב"ס למרחש ליה נסא * קמו
 ואוריכו (והמחינו) אדהכי חמו חד טיפסא בשלהובי קאים גביה
 (גחלח עם שלהבת שלו ועמד אללו) א"ר חייא ווי על ההוא צ"כ
 דהשתא ימות * א"ר יוסי זכאה ההוא בר נש דקב"ס ירחיש ליה
 נסא : אדהכי נחח מאילנא חד חויא וצעא למקטליה (בתוך כך
 בא וירד נחש א' מהאיץן להזיקו) קם סהוא טפסא עליה וקטליה
 (בא שפלהבת והרג את הלחש) קסמר צדישיה טפסא ואזל ליה :

(הסם השלמה זמניו דתמו גבלו ל) א"ר יוסי ולא אחריה ל
דקב"ס צעל למקום לנת מס' ולא תיפוק זכותי מניה תרסס
אחער הסוא בר נט ואס ואזיל לים אחרו ביה כ' תינא יורי ווס
ויסבו לים למיכל בחר דאלל אחויאו לנה גייסא דרטיג ליה קב"ס
פחח ר' יוסי ואמר בטח בדי ועסס טוב סכן ארן ורעס אמונה
זכאה חולקיה דבר נט דעביד טוב מדוהית דהא אחער טוב בכ'
זכמה בלדקה דכד אחער לדקה הא טוב כדן אחרת לגבי כ"י זע
כחיב ולדקה חליל מפות מ"ט בגין דלדקה אעל אידחיי סוא
ואחער על אילגא דמותא ונטיל אינון דאחדון ביה גסיב לין מן
פוחא מאן גרים להסיא אילגא דחיי דאחער להסיא קייסא דהסיא
לדקה דאיסו עביד כביכול הוא עביד ליה לעילא כד"ס אעלגס ללדקה
בכל עת והא אחר) :

פרשת בחקתי

אם בחקתי הלכו ועשיתם אתם • אתם כחיב האריכו בזהר
אלר הקב"ס כביכול כאלו אחס עשיתם אותי דהיינו תיקון
סס המיוחד :

ואם הלכו עמי בקרי לריך לקבוע מקום לתורתו ולתפלתו
כמ"ס רז"ל הכוונה שלעולם יהיה דבוק בהם ולא יסור
מהם אפילו בפעם אחת לא דריבור ולא במחשבה ולא במעשה כ"ס
לפעמים עושה ולפעמים אינו עושה נקרא הולך בקרי כלומר
באקראי רק לריך לקבוע מקום לתורתו ולתפלתו לקדושה שלא יזין
מתנה עולמים רק להעלות נר מלוח ותורה אור חמיד :

וזכרתי את צריתי יעקב וגומר קשה זה הפסוק הוא של
נחמה ועדיין לא גמר הקללות ואיך הפסוק בפסוק
אל נחמה בתוך הקללות וקבלתי כי אף זה הפסוק הוא מחוכמת
מוסר כי אינו דומה רשע בן רשע החושא לרשע בן לריק כל הרשע
בן לריק עונשו מרובה שראש אביו מחנכג בחסידות • וסוא אין
מנהג אבותיו צדיקו וכן אף דומה מי שהוא דר במקום מכוער למן
שטוא דר במקום תורה ע"ז אמר אני אצבור לך אלו הדברים לכף
חובה שאתה מזרע אבות הקדושים אצרהם ילחק ויעקב • וגם
הארץ אצבור כי גתתי לך א"י שאוירה דארץ ישראל מקבים • ועל
כל

פרע

איתא

שא

איש

מנסגים